

havns Brandforsikkring med Anmodning om at holde dem à jour med de Udtrædelsler, der maatte finde Sted; ved saadanne simple Midler kan Faren let fjernes. Derhos skal jeg gjøre opmærksom paa, at det dog er besynderligt, om man troer, at det kan være nødvendigt for Kjøbenhavn at vedligeholde et saadant Forhold som dette, naar man ikke, saavidt mig bekjendt, noget andet Sted i den vide Verden har noget Tilsvarende; gaaer man blot udenfor Kjøbenhavns Volde, saa have vi ikke det Forhold, som her er Kjøbenhavns Borgere paatvinget. Jeg kan heller ikke erkjende, at det er en Sag, der er kommen pludselig frem, allermindst naar man siger, at den har været Gjenstand for Overveelse i Commissionen. Jeg skal dog i Anledning heraf henlede Opmærksomheden paa de Anvendinger, som Commissionens øvrige Medlemmer i sin Tid have gjort mod Optagelsen af en saadan Paragraph, som var foreslaaet af Medlemmer af Commissionen. Det hedder først, at Commissionens Medlemmer ikke kunne tiltræde Forslaget, men de finde iøvrigt ingen Anledning til at imødegaae det, fordi det ikke staaer i nogen Forbindelse med Sagen om Brandvæsenets Ordning. Men der er jo Andet i denne Lov, som heller ikke staaer i nogen saadan directe Forbindelse med Brandvæsenets Ordning, og det er i alt Fald ikke nogen Grund til ikke at gaae ind paa Drøftelsen af det meget vigtige Princip, der ligger i et Forslag af denne Natur. Naar det dernæst hedder, at det skulde være nødvendigt først at indlede Forhandling med Bestyrelsen af Kjøbenhavns Brandforsikkring, saa maa jeg virkelig tilstaae, at jeg ikke godt kan fatte dette. Naar der er Tale om at ophæve et Forhold, der kan siges at være til Fordeel, mulig for et enkelt Institut alene, saa er der virkelig ingen Anledning til først at spørge dette enkelte Institut om Tilladelse til at gjøre det. Men det meest Slaaende, der kan indvendes imod dette Forslag fra Commissionens øvrige Medlemmer, saa vi tilsidst. Der staaer nemlig saaledes: „Ilgesom de derhos formene, at den i Forslag bragte Fritagelse for at indtræde i Brandforsikringen ikke vil faae nogen praktisk Betydning“. Der er jeg forsaavidt enig med Commissionens Medlemmer, at den ikke vil

faae den praktiske Betydning, som f. Ex. det ærede Medlem for Narhuns Amts 1ste Valgfreds (Winther) vilde gjøre gjældende, at man træder ud en masse; dette er ikke Meningen eller Hensigten. Jeg kan derfor heller ikke have det Mindste imod, at der optages slige juridiske Cauteler som dem, der ere indførte i Forslaget under Nr. 8, Noget, som jeg iøvrigt ikke skal indlade mig paa, da jeg ikke har videre Forstand derpaa. Jeg siger, at den Omstændighed, at de ere indførte, mulig kan vanskeliggjøre Udtrædelsen, men det kommer slet ikke an derpaa, det kommer kun an paa, at der paa dette Punkt opnaaes den tilbørlige Frihed, thi det er den eneste Vej, ad hvilken vi kunne faae Kjøbenhavns Brandforsikringsvæsen ordnet paa en forstandig Maade. Jeg troer ikke, at det er vanskeligt at godtgjøre dette ved at see lidt paa, hvorledes Forholdet i denne Brandforsikkring er. Det er jo omtalt — jeg maa dog dvæle nogle Døgn paa dette —, at denne Brandforsikkring er meget gammel, den skriver sig fra den store Ildbrand i 1728, som bevirkede, at der i 1731 blev oprettet en saadan Brandforsikkring, som, ved Siden af at hvile paa meget forstandige Principer, tillige indførte Principer, som paa det Standpunkt, hvorpaa vi nu staae med Hensyn til Forsikringsvæsenet, maae siges at være aldeles forkastelige, men som for den Tid ikke havde den Betydning og heller ikke efter den Tids Misforstaaelser kunde være synderligt overraskende. Sagen er, at man dengang lod det være fuldstændig frit for Kjøbenhavns Grundeiere, om de vilde indtræde eller ikke, men man begik i en anden Henseende en Feil, idet man begrænsede Foreningen indenfor Kjøbenhavns Volde og derhos fastsatte, at alle Præmier skulde være eens uden Hensyn til den Brandsfare, der var ved de forskjellige Bygninger. Dette er nu to af de groveste Feil, som man kan begaae med Hensyn til Forsikringsvæsenet. Det, at sprede sin Risiko, er en Hovedgrundsætning over hele Verden med Hensyn til Forsikringsspørgsmaal; dersom man samler det, man forsikrer, paa eet Punkt, er jo aabenbart Risikoen større, end naar man ikke gjør det. Det er derhos aldeles indlysende, at der ikke kan betales den samme Præmie for ulige brandsfarlige Bygninger. Dersom man